

Köylerden Eser Kalmamış

– İpciERDOĞAN · 13 Mayıs 2023

KÖYLERDEN ESER KALMAMIŞ

Boşalmış göç ile yurdun köyleri
Kapanmış kapılar, giren kalmamış
Viraneden beter olmuş evleri
Dört yaşlıya yatak seren kalmamış
Çalınan kapılar misafir alırdı
Çerçisi, yolcusu orda kalırdı
Sofrasında yavan, soğan olurdu
Şimdi oturacak minder kalmamış
Tarlasına kimse bostan ekmiyor
Bağlar hozan olmuş gençler bakmıyor
Sokudan tokmağın sesi çıkmıyor
Bulgur kaynatmaya leğen kalmamış
Pilavla doymadık kimse kalmazdı
İneği, danayı ahır almazdı
Süt, yoğurt sofrada eksik olmazdı
Sığırı gütmeye çoban kalmamış
Hindi, tavuk, horoz kümesle batmış
Koyun, kuzu, keçi yünüyle bitmiş

Tere yağ sofrayı terk edip gitmiş
Ağılın taşından eser kalmamış
Tandırın yufkanın bitmiş gereği
Firekli soğanın sacda böreği
Çığırtma, bazlama tandır çöreği
Çullama, keşkaf ı bilen kalmamış
Ceviz, erik, elma, üzüm cepleri
Sızgıtı, tuluğu kovar hapları
Turşu, pekmez dolu evin küpleri
Kilerden çalmaya sırdaş kalmamış
Kapanmış diyorlar ortanca kuyu
İncelmiş aşağı pınarın suyu
Unutmam çeşmede selvi boyluyu
Testinin, boccanın kulpu kalmamış
Ezanla duyulur imamın sesi
Cemaatsiz kalmış eski camisi
Namaza gidemez, yaşlı kimisi
Koluna girecek torun kalmamış
Konu, komşu yardım için koşardı
Çalınca radyolar herkes coşardı
Ana, baba, gelin toplu yaşardı
Yaşlıya bakacak evlat kalmamış
Sonunda ayrılık oldu kaderim
Bir gün kavuşmaya dua ederim
Mantara, kengere hasret giderim
Kangalı, hardalı bilen kalmamış
Gözümde tütüyor kurduyla kuşu
Bitirdim gençliği çıkmam yokuşu
Bir çok arkadaşın gurbette işi
Misafir edecek odam kalmamış
ERDOĞAN ÇALIŞKAN 27 05 2012
Eski bir şiirimdir, sayfaya atmayı unutmuşum.